

wijnen. Deze kwestie werd in de vroedschapsvergadering van 5 september 1677 behandeld¹³⁹).

Gallaccini had ook andersoortige relaties: van de voorname Mercurius Franciscus van Helmont, heer van Merode, gaf hij met André van Meerloy op 15 mei 1693 een nauwkeurige persoonsbeschrijving; deze kende hij van een bezoek aan Benjamin Furly, diens gastheer¹⁴⁰).

Op kerkelijk terrein is minder van hem bekend, alleen dat hij begin augustus 1688 met Guillelmo Duca en drie andere Rotterdamse geloofsgenoten attesteerde, dat Jan Emanuel Huigla, die met zijn vrouw Geertruda Tensini enige jaren alhier had gewoond, als katholiek was overleden en conform die ritus was begraven¹⁴¹).

Zijn aanstelling tot Commissaris van de Kamer van Commercie op 23 september 1686 wijst erop, dat zijn streven naar vergroting van het Rotterdams handelsgebied in het bekken van de Middellandse Zee, op prijs gesteld werd en dat men van hem nog veel verwachtte. Wij weten helaas niets van enige activiteit van dit college na die datum, wat ons bevreemdt, want hij was er de man niet naar om bij de pakken neer te gaan zitten. Was misschien de dadendrang van de leden te groot voor een louter adviserende functie zonder enige verdere bevoegdheid?

Zijn deconfiture betekende ongetwijfeld een bitter einde voor hem; of hij die als een onuitwisbare smaad heeft ervaren is aan twijfel onderhevig, want faillissementen waren vooral sedert 1672 geen uitzondering, ook niet van voorname kooplieden als b.v. Heydanus. In elk geval maakten de Rotterdamse regeerders geen gebruik meer van het aan de stad door Karel V in 1519 verleende privilege, dat de houders van een mandement van cessie verplicht konden worden gedurende twee dagen één uur in hun hemd op de trappen van het stadhuis te staan¹⁴²).

Bang om risico te nemen was hij beslist niet, maar hoe kon een zehandelaar winnen zonder te wagen? Zakelijk en taalkundig was hij goed onderlegd. Van het eerste getuigen de vele contracten, bevrachtingen en transacties op een uitgestrekt terrein; wat het laatste betreft beheerste hij behalve zijn moedertaal en die van zijn tweede vaderland, zowel het Frans als het Engels en wellicht ook het Latijn.

Dat hij bij gebrek aan het nodige eigen vermogen zich moest beperken tot het nemen van parten in vele uitredingen, beperkte zowel zijn risico's als zijn mogelijkheden. De Rotterdamse handel schoot trouwens over het geheel tekort in kapitaalkracht